

Marcel Proust

(París, 1871-1922)

Va créixer en una família benestant que li va permetre menar una vida còmoda i accedir als salons de renom. El 1896 va publicar *Els plaers i els dies*, un recull de poemes en prosa, retrats i narracions d'estil decadentista que pràcticament va passar desapercebut. A continuació va emprendre la redacció de la novel·la *Jean Santeuil*, que no va arribar a acabar i que es va publicar pòstumament. Poc després de la mort dels seus pares, la salut de l'escriptor, sempre molt afeblida per culpa de l'asma, va començar a deteriorar-se ràpidament. A partir d'aleshores va viure enclaustrat a casa, tancat de manera gairebé permanent en una habitació insonoritzada amb planxes de suro, i dedicat fins a l'extenuació a la redacció de la seva obra principal, *A la recerca del temps perdut*, que en molts aspectes és autobiogràfica i que originàriament es va publicar en set volums, els tres darrers de manera pòstuma. Va morir d'una bronquitis i està enterrat al cementiri Père Lachaise de París.

Marcel Proust

A LA RECERCA DEL TEMPS PERDUT

Una tria

Traducció, adaptació i pròleg de Josep M. Pinto

EN EL CENTENARI DE A LA RECERCA DEL TEMPS PERDUT

Coincidint amb el centenari de l'obra magna de Marcel Proust, aquest volum vol oferir al lector la possibilitat de fer-ne un primer tast. La selecció ha estat feta per Josep Maria Pinto —que al llarg dels darrers anys n'ha fet la traducció completa— amb la intenció de fer arribar al lector que s'hi endinsa potser per primera vegada, o que tal vegada va desistir per falta de temps, tant els fragments més emblemàtics com aquells que meravellen per la seva bellesa, per tal que pugui gaudir de l'experiència d'una lectura extraordinària.

9 788418 908729

Traducció: Josep Maria Pinto

Col·lecció: El cercle de Viena, 96

Pàgines: 296

Format: 15,3 x 23,3 cm

Enquadernació: tapa dura

PVP: 26 €

Data de publicació: novembre del 2022

«Sens dubte, els meus llibres, també, com el meu ésser de carn, un dia acabarien morint. Però cal resignar-se a morir. Acceptem el pensament que al cap de deu anys nosaltres ja no hi serem, que al cap de cent anys els nostres llibres ja no hi seran. La durada eterna és tan poc segura per a les obres com per als homes.»

MARCEL PROUST